

[LIIII Gyldenkilde]

nogle penge, så man kunne komme videre med denne lovgivning og gøre den til en ordentlig lovgivning for de langtidsledige.

Der bør efter SF's mening indføres 1 eller 2 karensgange for arbejdsgiverne, når de fyres folk. Så var vi også fri for de korttidsparkerede, de ledige på dagpenge på grund af dårlig planlægning ude i virksomhederne, og så ville der være penge til at lave en ordentlig løsning på dette område.

Jeg skal kort sige, hvad vi ellers mener der kan hjælpe.

Vi mener, at alle langtidsledige frit skal kunne vælge mellem et jobtilbud og et uddannelsesstilbud på dagpenge. Vi ønsker, at alle langtidsledige får ret til mindst tre års uddannelse, og de, der først skal i gang med 9.-10. klasses afgangsprøve, skal have ret til fire års uddannelse på dagpenge. Vi ønsker, at ingen mister dagpenge eller uddannelsesyndelse, fordi arbejdstilbud eller uddannelsesstilbud ikke er givet til tiden – apropos overgangsordninger. Vi ønsker, at de ledige, der får mulighed for at modtage iværksætterydelsen, skal have denne mulighed så tidligt som muligt i forløbet. Her er vi altså ikke så uenige i oplægget.

I øvrigt opfordrer vi til, at de, der får iværksætterydelsen, skal deltage i mindst fire ugers iværksætterkurser, såfremt de ikke tidligere har arbejdet som selvstændige, for det er nødvendigt at lære noget om disse ting; alene papirarbejdet er jo en stor opgave, men at løse den kan læres på kortere kurser.

SF har altid givet udtryk for, at de ledige skal have lov til at uddanne sig på dagpenge. Hvis det skal lykkes, skal uddannelsespladserne være til rådighed. I den forbindelse må jeg sige, at hvis ministeren og hans flertal ikke indser, at det ikke kun skal være overgangsordninger for 1988, vi skal snakke om, så går dette helt galt. F.eks. vil mange af dem, der skal begynde en uddannelse efter 1. januar 1989, hvis de går ind i et reelt uddannelsesstilbud, ikke kunne komme i gang før hen i august næste år. Hvad så? Så har de brugt det første halve år på uddannelsesyndelse uden at være kommet i gang. Hvis ikke man laver nogle bredere overgangsordninger her, nytter det, vi står her og laver, slet ikke noget, og det ville være ærgerligt, så det vil jeg også bede om at man tager godt og grundigt fat i under det videre arbejde.

Så skal jeg sige, at SF ikke går med til, at rådighedsbegrebet bliver strammet op. Man må sige, at arbejdsministeren og med ham de folk, der har udarbejdet dette forslag, ikke har meget forstand på, hvordan tingene virker i praksis uden for Christiansborgs tykke mure. Det er jo sådan, at der gennemgående er strammet op gennem tiden, og det er ikke nødvendigt, at der bliver strammet yderligere op. Hvad er det man forestiller sig? Skal de ledige komme og bevise, at de står til rådighed for arbejdsmarkedet? Så må jeg spørge: Hvordan – ud over det, der er tale om i dag – skal de gøre det? Skal de komme med breve fra de arbejdsgivere, som de har stået i kø hos om morgenen ude ved fabrikkerne for at søge arbejde? Vil man have, at arbejdsgiverne skal skrive breve, der kan være dokumentation for, at de ledige har stået 10 gange ude ved fabrikkerne om morgenen og søgt arbejde og fået afslag? Det får man da ikke arbejdsgiverne til. Vi kan ikke engang få dem til seriøst at medvirke til at opfylde de øvrige dokumentationskrav, vi har i a-kassesystemet, så hvorfor tror nogen, at de vil gå med til noget som helst på dette område?

Jeg synes ikke, man har tænkt sig ordentligt om, da man lavede denne redegørelse. Jeg synes, det vil være helt urimeligt, at man nu stiller nogle krav, som man godt ved ikke kan opfyldes. Den eneste grund man har til at fastholde de krav er, at man ønsker at få skubbet folk over i bistandssystemet, og det er ærlig talt temmelig uklogt.

Så står der som sædvanlig noget om fleksibilitet og mobilitet, og det er sådan en ønskedrøm, man har, at man skal kunne flytte rundt med folk ligesom med skakbrikker. Det kan man nu engang ikke, men jeg skal hilse og sige, at er der nogen, der er mobil og fleksibel, er det den arbejdskraft, som må stille sig selv til rådighed, for ellers kan den ikke eksistere. Den er mobil og fleksibel. I øvrigt, var det nok en god idé, om ministeren og ikke mindst de ovre i kontoret læste den bog, der hedder »Det Fleksible Køn«. Den viser nemlig noget om, hvor fleksible kvinder er med hensyn til arbejdsmarkedet. De er alt for fleksible, for at sige det ligeså, så der er ikke noget at hente ved at stille krav med nogle ord, som efterhånden er blevet ord, som der er besværgelse i.

Vi har i dag i Arbejdsmarkedsudvalget haft nogle murersvende i deputation. Jeg spurgte